

Κεφ. 2

ΕΝΟΤΗΤΑ 7 (σσ. 28-29)

Η φιλική Σταυρία και η κήρυξη της Ελλην. Επανάστασης
στις παρελθόντες υχθονίες (1814-1821)

Ίδρυση Φ. Ε.

- 1814, Οδησσός (Ρωσία)
- Ν. Σκουφάς, Αθ. Τσακάλωφ
- Εφρ. Ζένδερ, Παν. Αλεξανδρινός
- Σκοπός: Προσποικισμός Έλλήνων
αγόνων των Ελλήνων για ανεξαρτησία

Χαρακτηριστικά - Οργάνωση

Παρόμοια δράση - φυσικότητα
(ηλβ "κερηνόμοροι") - δοκιμασία
υπογής βελών - ψευδώνυμα -
κρυπτογραφικό αλφάβητο -
τήρωμα προσδοκίας: θάνατος

→ Εξέλιξη

- Αρχικά: προετοιμασία ηγετών εφόρων → περιορισμένα αποτελέσματα
- Μετά: άνοιγμα σε μικροεφόρους - διανομή τους - σε κάθε Έλληνα

→ Ηγεσία

- "Αόρατη Αρχή" (φυσικός αρχηγός, υποκρύπτεται ισχυρό πρόσωπο (Τσάρος) →
η ύπαρξός του αληθινή)
- Αρχόμνη: πρόσωπο Ι. Κανονίστρια (απολυτική) και των
Αγλ. Υψηλάνη (σημειώτης) → γενικός επιτροπός της Αρχής

• Κήρυξη επανάστασης στις Υχθονίες (Μολδαβία - Βλαχία)

↳ 24. Φεβρ., στο Ιάσιο (Μολδαβία)

↳ Θετικός παρέχοντας: δεν υπάρχει τσαρκικός στρατός

↳ Αρνητικός: μικρή και προσωρινή βοήθεια από ντόπιους (Βλαχίτες)

↳ Εξέλιξη: η αναπόκριση ηγεσιών Ελλήνων - αποκλήρυξη από
Τσάρο - είσοδος ομήρων στρατών - εφορισμός από Περ. Γρηγόριο Ε'
⇒ απομόνωση Υψηλάνη

↳ Το τέλος: μάχη στο Δραχελόβι (7.6.1821) - ήττα, ηε θυγία του
Τσάρου Λόχου - ο Υψηλάντης διαφεύγει στην Αυστρία, όπου φυλά-
κίζεται - εξόνωση οπαδών των Γιωργάκη Ούβριου - Ιωαν. Παφάκης